

هَكَل

قَدْمَرُ اُول

نویسنده: لوید اسپینسر - طراح: آندرز کراوتز
مترجم: فاطمه مینایی

هگل فیلسوفی هیبت‌انگیز با بلندپروازیهایی به یادماندنی است. فلسفه او بر آنست که تمامی فلسفه‌های پیشین را یکی کند. او این تاریخ‌تام را به منزله فرایند کامل شدن، کل هستی و درواقع خود جهان می‌پندرد که رو بمسوی خودآگاهی کامل تکامل می‌یابد.

در فلسفه هگل جایی برای خدا در کنار یا فراسوی عالم نیست. نظام او خود را نه فقط به گونه خودآگاهی جهان و شناخت مطلق، بلکه در همان حال همچون بیانی از اندیشه‌های خداوند نشان می‌دهد.

من به باور خود
در مسیر رشد فلسفی ام.
«زندگی نامه» امیر مطلق را مرور کرده و
شرح داده ام.

هگل در میان سه فرزند خانواده، بزرگترین بود. برادر کوچکترش - که او هم گئورگ لودویگ نام داشت - افسر ارتش شد، در نبرد ناپلئون با روسیه شرکت کرد و در جوانی مُرد.

مادر هگل به او پیش از مدرسه رفت
لاتین آموخت. وقتی هگل یازده سال
داشت او درگذشت.

به نظر می‌رسد هگل روابط خویش را با پدر، تا زمان دانشجویی خود حفظ کرد، در این هنگام علاقه‌ای او به انقلاب فرانسه موجب اختلاف میان پدر و پسر شد.

در ۲۷ ماه اوت سال ۱۷۷۰، گئورگ ویلهلم فردریش هگل در اشتوتگارت، خیابان ابرهارد، شماره ۵۳ به دنیا آمد.

پدر هگل، گئورگ لودویگ، کارمند ساده دولتی در دربار دوکنشین وورتمبرگ بود. این ناحیه (زوایبا) نویسنده‌گان، فیلسوفان و متألهان برجسته‌ای پدید آورد. هگل لهجه تدریس در دانشگاه برلین نیز حفظ کرده بود.

